

det, hvad skulde saa Ministeren gøre andet, end hvad han gjorde. Men ingen af de to Ting er rigtig. For det første siger Bankinspektøren ikke, at det er uforsvarligt at modsætte sig det. Han siger, at efter Omstændighederne kan det maaske tilraades, det er „formentlig efter Omstændighederne tilraadeligt“ at henvende sig til de tre Organisationer. Nationalbanken raader over sine egne Penge, men saaledes var Forholdet ikke hos de andre, saa hele det ærede Medlems Betragtning er gal. Det er ikke Nationalbankens 3 Millioner, der er Tale om, men det er de tre store Andelsselskabers 5 Mill. Kr., som der er Tale om, og de tre store Organisationer blev paa denne Maade bragt til at skyde 5 Mill. Kr. ind paa et Tidspunkt, hvor ethvert Menneske, som saa alle de foreliggende Fakta, maatte sige: dette her kan jo ikke hjælpe noget.

Det ærede Medlem Hr. Zahle og den højtærede Minister sagde, at det, der nu foregik, var politisk Rumleri fra de to Oppositionspartiets Side. Jeg vil bede den højtærede Minister stadigvæk erindre, hvorledes hele Sagen overhovedet har rejst sig. Hele Sagen har rejst sig derved, at den højtærede Minister har rejst Landet rundt og sagt paa Møder, at hvis vi vilde tale om en anden Sag, skulde han nok trække Andelsbanksagen frem, der var forskellige Spørgsmaal dør. Dertil siger vi saa: lad os faa det frem, lad os blive fri for disse Antydninger og faa at vide, hvad Meningen er. Det er mærkeligt, at det skal komme saa vidt, at det er de Partier, der beder om at faa Kortene lagt paa Bordet, der faar Ord for at lave politiske Rumlerier. Nej, de politiske Rumlerier er lavet paa den højtærede Ministers Vælgermøder, hvor han optraadte paa den Maade, at han gav det Udseende af, at der var noget her, som Venstre vilde dække over.

Den højtærede Minister var lidt, jeg ved ikke, om jeg kan sige: fraværende, medens jeg talte, og han har heller ikke holdt sig tilstrækkelig a jour med sin Ordfører — det kommer jeg for Resten senere til —, for hvis han havde gjort det, havde han ikke kunnet basere en hel Del af sin Tale paa den Betragtning, at jeg skulde være Formand i den Kommission, der nu bliver nedsat, og alle de frygtelige Ting,

der kunde følge deraf. Thi den højtærede Minister vil vide fra sin Ordfører og fra mine Udtalelser her, at jeg gik ud fra som selvfølgelig, at en Mand, der vil komme til at afgive Forklaring for en Kommission, ikke kan være Medlem deraf. Derfor har jeg taget det Standpunkt overfor mit Parti, at jeg ikke vil lade mig vælge ind i denne Kommission. Det er en Betragtningssaa, som den højtærede Minister ikke kan forstå, men jeg har nu taget denne Stilling. Jeg har ogsaa taget denne Stilling i en anden Sag, hvor jeg netop bebrejdede de to Regeringspartier, at de satte en Mand ind i en Kommission, som kunde komme til at afgive Vidneforklaring. Jeg er altsaa optraadt konsekvent, og hele den Del af sin Tale kunde den højtærede Minister altsaa have sparet sig.

Den højtærede Minister gjorde med stor Styrke gældende, at Grunden til Sammenbrudet, som her har fundet Sted, var, at jeg som Formand havde opgivet Processen overfor Mejerierne, havde opgivet Retskravet overfor disse. Ja, jeg har set det angivet forskellige Steder, men jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister mener med det, for der er overhovedet ikke opgivet noget som helst overfor Mejerierne, som er lige saa forpligtede nu, som de var tidligere; det er Domstolene, der maa afgøre det Spørgsmaal. Jeg ved overhovedet ikke, hvad den højtærede Minister mener med dette. Han kan selvfølgelig ikke tale mod bedre Vidende, men det er altsaa saaledes, at Mejerierne stadigvæk er lige forpligtede, lige meget og lige lidt, der er ikke opgivet noget som helst Retskrav overfor dem. Saaledes er altsaa Situationen. Den højtærede Minister mente derfor, at det var en meget daarlig Plan, der var kommet frem. Det kan jo altid diskuteres, men jeg vil dog blot slaa de Fakta fast, at den var vedtaget enstemmigt af Bankens Bestyrelse og Repræsentantskab, at den var vedtaget af Mejeriernes Bestyrelse og Repræsentantskab, af Slagteriernes Bestyrelse og Repræsentantskab, og at den var vedtaget af 10 eller 11 af de største danske Andelsorganisationer, vedtaget saa at sige enstemmigt over det hele. Den blev rost i Pressen i meget kraftige Udtryk. Det var en Plan, der maatte kunne samle Folk omkring sig. Jeg skal give et Eksempel paa, hvordan